

[Aksel Møller.]

om, at det ærede medlem hr. Johs. Christiansen havde en anden opfattelse af værdien af det byggeri, der blev sat i gang i min tid, end den, det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har.

Hvis jeg må have lov til et enkelt citat fra en kronik, som det ærede medlem hr. Johs. Christiansen skrev den 28. december 1953, altså nogle få måneder efter regeringsskiftet, så tror jeg, der vil blive stof til en samtale mellem det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det ærede medlem hr. Johs. Christiansen. Denne sidste skrev:

„En glædelig overraskelse bereder boligbyggeriet. Der er i år ca. 24 000 lejligheder under opførelse, altså adskilligt flere, end man forestillede sig tidligere på året. Det er et smukt eftermæle, Aksel Møller hermed sætter sig. Han har måttet høre meget for sin byggepolitik i det forløbne år. Nu foreligger resultatet, og — den personlige kompliment skal ikke mangle.“

Ja, karrusellen går bestandig rundt og rundt og rundt, og nu er den radikale karrusel altså nået til en helt anden opfattelse end den, det ærede medlem hr. Johs. Christiansen var så venlig at tilkendegive på det tidspunkt.

Det, der for mig er det vigtigste i den diskussion, der føres her, er spørgsmålet om, hvad der positivt kan være at gøre overfor den inflation, som vi nu er inde i. Som jeg allerede har sagt, fik jeg ingen oplysninger i den højtærede statsministers tale i dag om, hvad regeringen kunne tænke sig; det forekommer mig, at talen på dette område i sin negativitet nærmest bar præg af håbløshed.

Den højtærede statsminister gik ind på mine betragtninger fra forleden, betragtninger, som mundede ud i, at man i stedet for at lade pristallets virkninger blive forhøjelse af lønninger burde lade virkningen blive nedsættelse af skatter. Mit argument var, at hvis man fulgte min vej, fik man ikke omkostningsstigninger, d. v. s. man bremsede op for inflationen. Men den høje regering vil ligesom ikke se virkningen af det, der foregår, som omkostningsforøgende. Når man lyttede til den højtærede statsministers udtalelser i dag, fik man et indtryk af, at den økonomiske politiks indfly-

delse på pristallet var null und nichts. Den højtærede statsminister nåede til, at det hele, det drejede sig om, var et mælketilskud, der var bortfaldet, og det havde medført en stigning på 170 kr., og indkomstskatterne gav en stigning på 71 kr.; så var der nogle poster, der gav nedgang: forøgelse af børnetilskuddene, som gav 20 kr., og denne tryllekunst med opsparingsbeviserne, som gav en nedgang på 176 kr., hvilket tilsammen gav en nettovirkning på pristalsbudgettet på 45 kr.

Hvis den højtærede statsminister virkelig dermed har udtømt sin opfattelse af den økonomiske politiks indflydelse på pristallet, er vi nu nået til det tidspunkt, da man må bede den højtærede statsminister om at læse forfra i alt, hvad der er sket under hans ledelse af landet. For det, der er sket, er jo, at den almindeligt førte politik, det altfor store byggeri, man satte i gang i januar 1954, opgivelsen af at sælge statsobligationer på et tidspunkt, da det endnu kunne lade sig gøre, at alle disse fejl har ført til en bevægelse i priser, avancer, omkostninger, lønninger, og om igen, som har givet sig udtryk på alle disse områder; det er dér, den økonomiske politik har virket.

Den højtærede statsminister må endelig ikke tro, at hans indflydelse på dette område er begrænset til det beskedne felt, han selv fandt ud af; han er meget, meget farligere at have gående løs i denne sal, end han åbenbart er klar over selv.

Hvad var det, der skete med landbruget? Der skete naturligvis det med det danske landbrug, at efterhånden som omkostningerne steg, blev det pinende nødvendigt for landbruget at opnå højere priser på eksportmarkedet og pinende nødvendigt for Danmark også.

Det er den betragtning, statsministeren må have fat i. Han må virkelig opfatte sagen som liggende sådan, at den almindelige økonomiske politik er bestemmende for den økonomiske udvikling, er bestemmende for, om den skal gå i inflatorisk retning, og for tempoet i inflationen, eller om den skal have en anden retningslinje. Men, siger ministeren, man kan jo slet ikke bruge pristallet til noget som helst i den retning, det ærede medlem hr. Aksel Møller har antydnet, fordi det ikke er alle, der er pristalsreguleret. Nej, det er det ikke, men det er skam efter-